

Jindřich Kulhavý: Ta nenávist je zničující

infokuryr.cz/n/2022/09/30/jindrich-kulhavy-ta-nenavist-je-znicujici

kuryr

30. září 2022



V posledním týdnu rezonují děním u nás tři události. První je teroristický čin namířený na oba plynovody Nord Stream. I přes evidentní snahu našich médií „hodit“ zničení části plynovodů na Rusko, což postrádá jakoukoliv logiku, je vcelku očekávatelné zjištění, že viník se pohybuje pod vlajkou USA. Rusové totiž ovládají ventily na vstupu a k něčemu podobnému vůbec neměli důvod, navíc jejich plyn jim jaksi patří, i když to vadí půlce světa, která nemá nic nebo málo. Američané momentálně ve velkém kradou ropu v Sýrii a využívat ruská ložiska plynu by jim také vůbec nevadilo. Jenže Rusko není Sýrie.

Stále více se v různých zpravodajstvích objevují zmínky o jaderných zbraních. Lze v tom vnímat záměr představovat Vladimíra Putina jako bezcitného grázla. Jenže, jak je dobře známo, jsou to Američané, kteří vytvářejí prostředí vhodné k invazi. Nemá příliš cenu se vracet k Vietnamu, Iráku, Libyi, vzniku Islámského státu a následné účasti na dění v Sýrii, k Arabskému jaru, Afganistánu, Srbsku a plno dalších zemích, ve kterých úřadoval, a to včetně Ukrajiny. Většinou si Spojené státy připraví důvody, kterými omlouvají svůj agresivní atak vůči svrchovaným zemím. Snaha vyprovokovat Rusko, zároveň

polovině Evropy zabránit v možnosti se s Gazpromem nějak dohodnout na dodávkách plynu, to už zní jako plán. Zvláště, když se dosud známé, kvalitní a úspěšné značky stanou díky následnému propadu průmyslu víceméně bezcennými či budou k mání za pakatel, takže si v Americe natisknou o něco více dolarů a vše tak nějak skoupí. To je ovšem jen část představ. Tou další jsou vysněná ložiska a úrodná část Ruské federace. Ukrajina je jen takové oťukávání. Pentagon doufal, že zkontroluje, co má Rusko za moderní zbraně, jenže Putin se zatím spíše zbavuje staršího šrotu. I ten na ukrajinskou armádu stačil. Nebýt neustálého doplňování výzbroje Západem, už by bojovníci Azova dávno jezdili po bojových liniích tak akorát na koloběžkách. Hovoří li tedy média a nejvyšší politická patra ve Washingtonu o možném jaderném útoku, lze to považovat za předzvěst nějaké další provokace. Fiktivní masakr v Buči byl proto jen zahřívacím kolem, bombardování jaderné elektrárny v Záporoží malým rozpínkem a Nord Streamy pošimráním po zádech.

Druhou událostí, kterými se média zabývají, jsou referenda na územích spojovaných s ruskou speciální vojenskou akcí. Luhansko, Donbas, Chersonsko a Záporožská oblast se rozhodly přidat k Ruské federaci. Pozorovatelů, kteří se jich zúčastnili, nenašli nedostatky a protiprávní jednání. Západ se přesto rozhodl výsledky neuznat, což je Moskvě vcelku jedno. Všechny dosavadní sankce Rusko posílily a posunuly je dále. Chce li se Evropa nechat postupně odříznout od všeho, na čem je životně závislá, jde tou nejlepší cestou. Její obyvatelé postupně budou hladovět, mrznout, ztrácet práci, zůstanou jen iluze měnící se ve strach. Přesto velká část z nich nikdy nepochopí, že za jejich bídu nemůže prezident Putin, ale idioti v jejich vlastních vládách pracujících na naplňování likvidačních plánů. Mediální analýzy ujišťující nás o blízkém konci ruské armády či jejich vrchního velitele vychází především z přání, nikoliv z reality. Pokud tedy Moskva vyhlásí referendem prošlé oblasti za součást Ruska, status speciální vojenské operace se změní na obranu

vlastního území s možným následkem vytlačení nepřítele až tak daleko, že na říšské, pardon, kyjevské budově sněmu zavlaže modro-červeno-bílá vlajka.

Třetí akcí mající svůj význam byly demonstrace s vládou Pětikoalice a s její ideologií nespokojených občanů. Je velmi důležité, že se konečně někdo chopil jejich organizování, a nechme stranou to, kdo to je. Dostat do ulic více jak 100 000 lidí, to není při proslulé české pohodlnosti nic snadného. Navíc se na pódiích objevují lidé s velmi logickými požadavky, tedy s uvědoměním potřeby vyjednat nákup levného plynu, zachování neutrality v bitvě Západu s Východem a změnou chování ve vztahu k zahraničí. Předpokladem je výměna politické reprezentace. Tak, jako to udělali v Bulharsku a nově v Itálii. I když tam je Meloniová trochu pro euroskeptiky kontroverzní osobou. Bude zajímavé, nakolik ji Aspen Institut poznamenal, či dojde li jí, že to s nedávným prosazováním vakcinace či protiruským tažením kapku „nepřestřelila“. Je to prostě podobné jako u nás. Na SPD nenechají média niť suchou, na Jindřichovi Rajchlovi zase příznivci SPD vnímající konkurenci. A všechny demonstrující zase dehonestují provládní mainstreamová média a politici pociťující strach z toho, že nebudou moci dokončit misi vedoucí k likvidaci České republiky. Drzostí protkanou nenávistí a nebezpečnou ideologií vynikají nad jiné Panevropan Fiala, studu prostý Kalousek, chybní Rakušan, hloupé Pekarová-Adamová či Richterová, agresivní Šafr, ovšem seznam šilenců ignorujících realitu by byl mnohem delší. Ano, současné směřování České republiky vede k nenávisti k Rusku, strach z neschopnosti naplnit představy eurounijních a německých loutkovodičů a ideologická pomatenost. A to je dost málo na to, aby nás to vytáhlo z průšvihů, ve kterém se nacházíme. Právě proto je třeba se vzepřít. A ulice je k tomu startovním můstkem.

Jindřich Kulhavý

Sdílet:

Continue Reading

Previous K článku Pavla Šafra “Zrádci národa, přestaňte mávat českými vlajkami” na forum24.cz